

Museu de la
Mediterrània

LA GUIA

THE GUIDE

■ Presentació / <i>Introduction</i>	5
■ Mediterrània / <i>The Mediterranean</i>	7
■ La visita al museu / <i>Museum visit</i>	9
· Espai de rebuda / <i>Reception area</i>	9
· Mediterrània / <i>Mediterranean</i>	11
· Cultura / <i>Culture</i>	21
· Música / <i>Music</i>	31
· Diversitat / <i>Diversity</i>	39
· Audiovisual / <i>Audiovisual</i>	43
■ Can Quintana, un casal amb història / <i>History of Can Quintana</i>	49
■ Serveis del museu / <i>Museum services</i>	55
⦿ Àrea interactiva / <i>Interactive zone</i>	

can Quintana
**Museu de la
Mediterrània**

ENTRADA GRATUÏTA · ENTRADA GRATUÏTA · FREE ENTRANCE · ENTRÉE GRATUITE

PRESENTACIÓ

El Museu de la Mediterrània us dona la benvinguda a Torroella de Montgrí

I us convida a descobrir aquest espai humà des del massís del Montgrí, les illes Medes i la plana del Baix Ter, un dels racons privilegiats de Catalunya a la conca Mediterrània.

Us proposem salpar en un viatge apassionant, on descobrireu que tots els pobles de la Mediterrània compartim un mateix medi i una cultura comuna. Una cultura rica, diversa i fèrtil.

Durant el viatge navegareu a través dels sons i les músiques pròpies d'aquest espai. Els sons us apropiaran al coneixement del seu medi natural mentre que les músiques us parlaran de les persones.

Volem fer-vos participar d'una experiència extraordinària: podreu olorar les aromes de la Mediterrània; escoltar-ne els sons i les músiques, els ritmes i els sons; tocar-ne la història, i gaudir d'un audiovisual panoràmic sobre la seva realitat actual.

Desitgem que la visita al museu us porti moments de felicitat i de reflexió. Volem que hi trobeu elements que ens ajudin a sembrar noves llavors d'humanitat, a millorar dia a dia en la construcció del nostre paisatge cultural català i mediterrani i, en definitiva, a bastir ponts de diàleg per afrontar els reptes que, des d'aquest racó de la Mediterrània, haurem de resoldre al segle XXI.

INTRODUCTION

The Museum of the Mediterranean welcomes you to Torroella de Montgrí

And invites you to discover this sea from one of the privileged viewpoints of Catalonia and the Mediterranean Basin: the Montgrí Massif, the Medes Islands and the Baix Ter Plain.

We invite you to embark on an exciting voyage during which you will discover how all the peoples of the Mediterranean share a common environment and rich, diverse, fruitful way of life.

On your voyage you will sail through the sounds and the music of the Mediterranean. The sounds will evoke our natural environment, whereas the music will bring you closer to the people themselves.

We hope you will enjoy the experience of breathing in the aromas of the Mediterranean; listening to its sounds, rhythms and music; touching its history; and watching a panoramic audiovisual on the Mediterranean reality of today.

We hope that your visit to the museum will bring you moments of happiness and reflection. We trust that you will find elements that will help us sow new seeds for humanity, nurture our Catalan and Mediterranean cultural landscape and encourage the growth of dialogue in order to meet the challenges now facing us in the 21st century, here in this corner of the Mediterranean.

MEDITERRÀNIA

L'historiador Fernand Braudel assegura: "La història de la Mediterrània no pot separar-se del món terrestre que l'envolta."

De fet, la paraula **Mediterrània** només s'omple de significat i continguts si la definim com la cultura del mar entre terres. Per això, malgrat que el mar sigui l'actor principal del museu, volem mostrar-vos el paisatge cultural produït per l'acció de l'home; un paisatge nascut dels intercanvis incessants entre homes i dones a través d'aquest mar que ens uneix.

En aquest espai comú, Catalunya intervé amb veu pròpia. El gran repte mediterrani és el diàleg i el respecte promoguts des de cadascun dels pobles que en formem part.

El nostre museu creu, per damunt de tot, en els valors de l'entesa, el diàleg i la pau. Si hem après a conrear la vinya dels fenicis o a viure en democràcia dels grecs, si hem crescut gràcies a la llengua dels romans o els números i el regadiu dels musulmans, ara, en ple segle XXI. Partint de la nostra identitat catalana, hem de ser capaços d'acostar els museus a les necessitats d'una societat cada vegada més intercultural. És l'única manera de convertir-los en centres valuosos per a tots els sectors de la nostra comunitat.

Havent-nos fixat aquest objectiu com a nord, la Mediterrània que us presentem avui no pot ser la del passat: és la del present i la que també voldríem per demà. No volem ancorarnos en una visió estàtica i acomodaticia del nostre llegat històric. Tot el contrari: el nostre desig és recollir aquesta herència i convertir-la en un espai viu i obert, un indret capaç de generar debat, crítica i diàleg amb els seus visitants.

THE MEDITERRANEAN

Historian Fernand Braudel tells us that "the history of the Mediterranean cannot be separated from that of its surrounding lands".

The term **Mediterranean** only makes sense if we define it as "the culture of a sea surrounded by land". Although the Museum focuses mainly on the sea, we also wish to show the cultural landscape shaped by human hands; the landscape forged from the incessant flow of exchanges between the men and women living on the shores of our Mediterranean Sea.

Catalonia intervenes with its own voice in this common space. The great Mediterranean challenge lies in the dialogue and mutual respect fomented by its component peoples.

Our museum believes above all in the values of understanding, dialogue and peace. The Phoenicians taught us to cultivate the vine and the Greeks taught us democracy, the Romans bequeathed us their language and the Arabs their numbers and irrigation systems, and so now, in the 21st century, from the starting point of our Catalan identity, we must also find the way to make museums into places that cater for the needs of an intercultural society and benefit all sectors of our community.

With this in mind, we do not present a Mediterranean of the past, but rather the Mediterranean of the present day and, hopefully, the Mediterranean of the future. We do not want to anchor in the static, accommodating waters of our historical heritage: we wish rather to gather up this heritage and make the museum an open, living space of debate, critique and dialogue among its visitors.

L'home és la mesura de totes les coses.

*Protàgores
Abdera (Macedònia), 490-420 aC*

ESPAI DE REBUDA

Abans de començar la visita us mostrem, amb l'ajut d'una sèrie de mapes, la realitat física de la Mediterrània.

El que dona unitat real a aquesta àrea geogràfica, de fet, som les persones que hi vivim. Les cites de pensadors que hi trobareu recullen una manera suggeridora d'entendre la vida i l'espai.

El pentagrama de cinc tubs que trobareu pel recorregut simbolitza la música. Us proposem descobrir la Mediterrània a través dels sons i les músiques que li són pròpies. Els sons ens remeten al coneixement del medi natural. Les músiques, en canvi, són un pretext per parlar-vos dels seus habitants, perquè l'actuació de l'home en aquest medi ha modelat el seu paisatge.

"L'home és la mesura de totes les coses".
Protagoras (Abdera, 490-420 a.C.)

"La música és una arma per combatre la intolerància".
Rachid Taha, músic francoalgerià (Orà, 1958)

"Entre nosaltres, els fills del mar llatí, en una terra plena de verdor, l'art surt popular, creix a la plaça pública".
Josep Pijoan (Barcelona, 1879 - Lausana, 1963)

RECEPTION AREA

Before going into the museum, look at the maps to see a physical picture of the Mediterranean.

The real unity of the geographical area, however, comes from the people who live here. You will find some quotations from writers and thinkers that suggest different ways of understanding the Mediterranean and its people.

The museum route is marked out by a 5-tube pentagram symbolising music, and inviting you to discover the Mediterranean through its sounds and its music. The sounds you will hear along the route evoke the natural environment, whereas the music is a pretext to speak about the inhabitants who, over the centuries, have carved out the landscape of the Mediterranean lands.

"Man is the measure of all things".
Protagoras (Abdera, 490-420 BC)

"Music is a weapon against intolerance".
Rachid Taha, French-Algerian musician (Oran, 1958)

"Among us children of the Latin sea, on this green land, art springs from the people and grows on the public square".
Josep Pijoan (Barcelona, 1879 - Lausanne, 1963)

MEDITERRÀNIA *MEDITERRANEAN*

Vivim en un territori obert al mar, humanitzat per una llarga història de lligams amb pobles de la Mediterrània.

.....

We live in a territory open to the sea, humanized by a long history of links with mediterranean peoples.

EL MAR I LES ILLES MEDES *THE SEA AND THE MEDES ISLANDS*

La Mediterrània és una conca molt poblada. La sobreexplotació dels seus recursos fa necessària la protecció de trams de costa que es troben encara en bones condicions. En aquests moments, poc més de l'1% de la zona litoral mediterrània disposa d'alguna forma de protecció. Les illes Medes són un d'aquests espais. Estan protegides des de l'any 1990.

- ④ Les Medes figuren entre els espais litorals més estudiats de l'àrea mediterrània. A les seves fondàries hi conviu una diversitat d'espècies vegetals i marines que la fan un espai únic. L'ús del teclat us permetrà descobrir els hàbitats i la identitat de les més característiques.

•••••

Little more than 1% of the Mediterranean shoreline is currently protected. This small area includes the Medes Islands, listed as a protected space in 1990.

- ④ The Medes Islands are among the most-studied coastal areas of the Mediterranean. This unique space hosts a large diversity of vegetal and marine species on its sea bed. Use the keyboard to learn about the most characteristic species and their habitats.

ELS AIGUAMOLLS DEL BAIX TER *BAIX TER WETLANDS*

Un milió d'hectàrees de zones humides de la Mediterrània han desaparegut en els darrers cinquanta anys.

- ☉ Els aiguamolls del Baix Ter disposen d'una protecció especial per evitar-ne la desaparició. Ecosistema mediterrani per excel·lència, els aiguamolls són un refugi acollidor per a moltes famílies d'aus migratòries. Enfoqueu bé els prismàtics si voleu saber on s'amaguen.

El rossinyol bord, el bitó i el fartet són turistes habituals dels nostres canyissars i llacunes. A partir d'ara, identificar-los no us costarà gaire.

•••••

One million hectares of Mediterranean wetlands have disappeared over the last fifty years.

- ☉ *The Baix Ter wetlands are under special protection to prevent this happening here. Wetlands are a typically Mediterranean ecosystem, hosting many families of migrating birds every year. Use the binoculars to find their hiding spots.*

Cetti's warblers, bitterns and toothcarps are frequent visitors to our reed swamps and lagoons. From now on, you will easily be able to identify them.

LA PLANA DEL BAIX TER BAIX TER PLAIN

- La plana del Baix Ter s'ha format gràcies a la sedimentació de les sorres que transporten els rius Ter i Daró. Si feu girar el tub, reproduireu aquest procés. Els materials pesants cauen a sota i els lleugers, com ara els llims, es queden a la superfície. Només cal donar-los una mica més de temps perquè aquests també sedimentin!

•••••

- The Baix Ter Plain was formed from the sedimentation of sands transported by the rivers Ter and Daró. If you turn the tube, you will see how this process works. The heavy materials fall to the bottom and the lighter materials, such as silt, stay on the surface. If you wait a bit longer, they will also sink to the bottom!*

L'AIGUA, EL RIU TER WATER, THE RIVER TER

Al llarg del segle XX, el riu Ter va ser sobreexplotat per treure'n un profit econòmic. Això el va convertir en un espai degradat i molest per als peixos, els àmfibis i la fauna dels seus marges. El Ter i el seu entorn acullen 59 espècies piscícoles, 13 d'àmfibis, 6 de rèptils, 40 d'ocells i 8 de mamífers. Els seus boscos de ribera preserven el paisatge i donen recer a gran part d'aquest univers de vida.

•••••

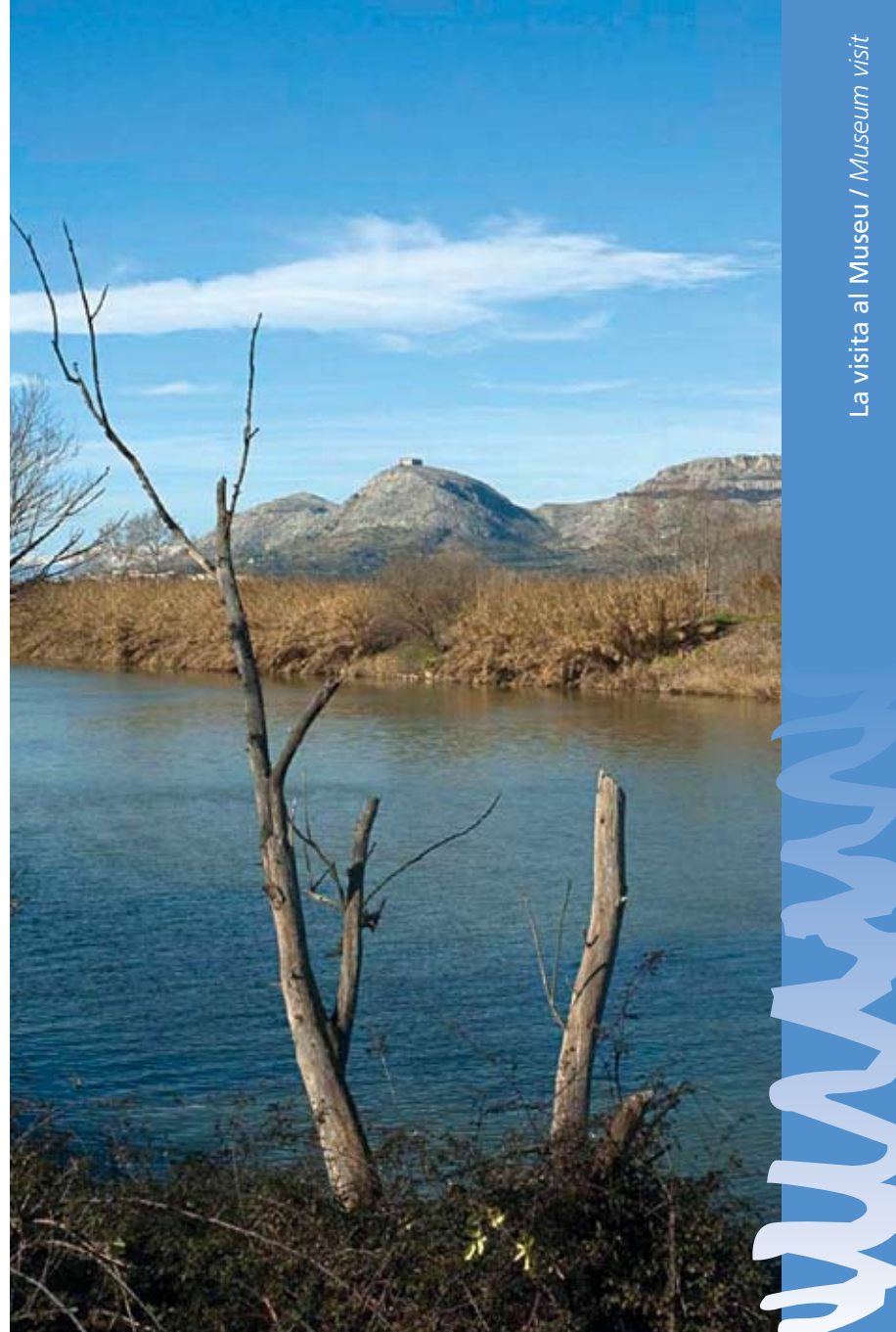
Over-exploitation of the River Ter for economic profit in the 20th century damaged the area and spoiled it as a habitat for fish, amphibians and riverside fauna. The River Ter area hosts 59 species of fish, 13 species of amphibians, 6 species of reptiles, 40 species of birds and 8 species of mammals. The wooded areas along the banks preserve the landscape and provide a habitat for much riverside flora and fauna.

EL MASSÍS DEL MONTGRÍ MONTGRÍ MASSIF

El Montgrí és un massís de roques calcàries. L'aigua de la pluja, amb una paciència infinita, hi esculpeix depressions, avencs i galeries subterrànies. La cova del cau del Duc és una de les més conegudes, tot i que n'hi existeixen més d'una cinquantena.

•••••

The Montgrí is a calcareous rock massif with hollows, fissures and underground galleries which were slowly carved out by rainwater. Cau del Duc is one of the best-known of over fifty such caves.

Tanca els ulls i flaira les aromes de la Mediterrània

- ⦿ Els secrets de les plantes remeieres del Montgrí, els seus perfums suaus i agradables, s'han transmès de generació en generació. Us convidem a tastar les olors més suggeridores d'aquest gran jardí. Aquesta mateixa olor la podríem resseguir arreu de les muntanyes àrides de qualsevol racó de la Mediterrània.

.....

Close your eyes and breathe in the Mediterranean aromas

- ⦿ *The secrets of the sweetly-perfumed healing plants from the Montgrí have been passed down from generation to generation. We invite you to breathe in the most characteristic aromas from this big garden of ours, similar to those found on other arid mountains of the Mediterranean.*

Les dunes, sorra i vent en moviment

Les Dunes del Montgrí són filles del vent: la sorra viatja, a mercè de la tramuntana, des de les platges de la badia de Roses fins al massís del Montgrí, per deixar aquestes grans extensions de sorra.

Aquesta sorra va ser fixada entre els anys 1897 i 1902. Actualment s'hi ha consolidat una pineda, l'entorn ideal per a la nidificació de les aus.

•••••

Dunes: sand and wind in movement

The Montgrí dunes are daughters of the Tramuntana wind, which sweeps up grains of sand from the Bay of Roses beaches and transports them to the Montgrí Massif, where they eventually form large stretches of sandy dunes.

The sand was fixed in 1897-1902 and today's full-grown pine grove provides an ideal habitat for nesting birds.

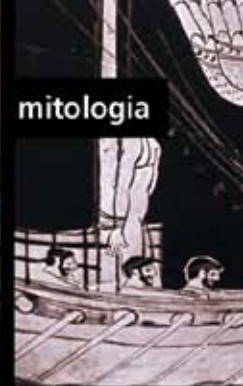
teatre

pensament

espai públic

mitologia

llatí

urbanisme

llimona

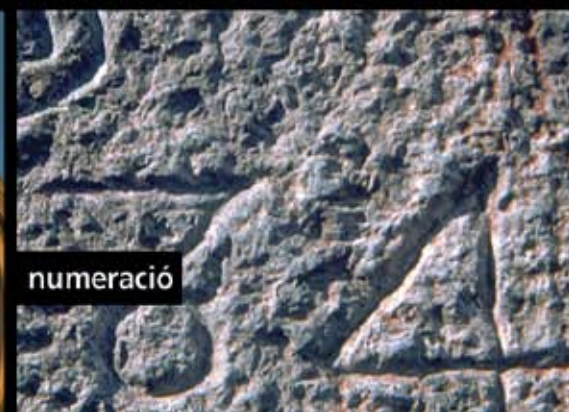
xarxa viària

escacs

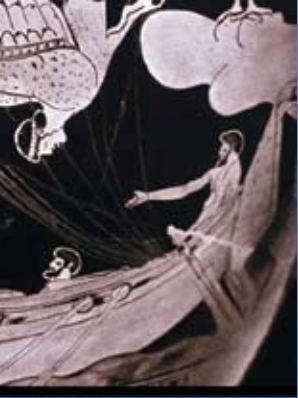
brúixula

numeració

arròs

CULTURA CULTURE

*A poc a poc, als sons de la natura s'hi van afegir els dels humans.
La veu, el cos i la utilització quotidiana de diversos materials
permeten la comunicació de les persones.*

.....

*The sounds of nature were joined little by little by the sounds of
human beings. People use their voices, their bodies and different
materials to communicate with one another.*

PRIMERS SONS *FIRST SOUNDS*

Ara fa 300.000 anys, el massís del Montgrí i la plana del Baix Ter varen ser l'escenari del pas dels primers habitants de la comarca. Aquest era un territori sovintejat per comunitats nòmades de caçadors i recol·lectors.

•••••

The Montgrí Massif and the Baix Ter Plain was the first part of this county to be inhabited by man. Three hundred thousand years ago, the area was frequented by nomadic groups of hunters and gatherers.

El pic del Montgrí

És l'eina més característica d'aquelles gents. Es tracta d'un còdol treballat per una sola cara i acabat en punta. Per obtenir estris similars, es colpejaven dos còdols fins que en un s'hi produïa el tall desitjat.

•••••

The Montgrí pick

The nomads' most characteristic tool was the Montgrí pick, a river stone cut on one side with a pointed tip. Tools were made by striking one stone against another until the desired break was obtained.

PRIMERS INTERCANVIS *FIRST EXCHANGES*

Fa 12.000 anys, una nova forma de vida s'estén per la Mediterrània com una taca d'oli. Al Pròxim Orient s'hi domestiquen els primer animals i es cultiven plantes; dues novetats que avancen seguint les costes i el curs dels rius.

L'or, el sílex, el bronze i altres materials valuosos salten d'una banda a l'altra gràcies als intercanvis i al comerç.

•••••

A new way of life reached the Mediterranean about twelve thousand years ago, arriving here from lands in the Near East where animals were being domesticated and crops cultivated. The news spread like wildfire along the coasts and up the river courses of the Mediterranean.

Gold, flint, bronze and other valuable materials travelled back and forth through commerce and exchange.

El Cau d'en Calvet, un enterrament col·lectiu

Fa 4.500 anys, en un moment del període anomenat neolític final, els caus del Montgrí acollien espais d'enterrament de famílies o clans. Al cau d'en Calvet s'hi han descobert les restes de quaranta-tres persones, la majoria d'elles enterrades amb elements d'aixovar. Alguns dels objectes com l'or, el sílex i el bronze provenen de regions allunyades, testimoni d'uns intercanvis amb altres comunitats mediterrànies.

•••••

Cau d'en Calvet, collective burial chamber

In the Late Neolithic period, 4500 years ago, caves in the Montgrí were used as burial chambers for families or clans. In Cau d'en Calvet, archaeologists have found the remains of forty-three persons, mostly buried together with grave goods. Objects made of gold, flint and bronze came from faraway regions and bear witness to trade with other Mediterranean communities.

La lira

Els contactes mediterranis s'intensificaren amb el temps fins a esdevenir la Mediterrània, el Mare Nostrum. La vitrina mostra un fragment de terrissa produïda a Arezzo, a la península itàlica, al segle I aC. La van trobar a la vila romana del camp de la Gruta, a Torroella de Montgrí.

La lira va néixer a Sumer (Mesopotàmia) vora el 2800 aC. L'instrument musical es va introduir a Egipte des d'on es va estendre per Fenícia, Assíria i Palestina. Grècia no va trigar a adoptar-la, com ho faria la cultura romana. La lira que observeu prové d'Egipte, únic lloc on avui actualment es continua tocant.

The lyre

Contacts intensified over the centuries until our common Mediterranean Sea became known by the Latin name of Mare Nostrum. In the display cabinet you can see a pottery shard from 1st century BC, made in Arezzo (Italian peninsula) and found at "Camp de la Gruta" Roman villa in Torroella de Montgrí.

The first lyres came from Sumer (Mesopotamia) around 2800 BC. They were later introduced to Egypt, from where they spread throughout Phoenicia, Assyria and Palestine, and later to Greece and Rome. The instrument you can see here is from Egypt, the only place where the lyre is still played today.

Un mar de cultures

- ☎ A l'edat mitjana, Torroella de Montgrí ja era una vila oberta totalment a la Mediterrània. Aquí hi conviuen cristians, jueus i musulmans. Els auriculars us presentaran la història de tres personatges que hi van viure entre els segles XIII i XIV.

•••••

A sea of cultures

- ☎ *In the Middle Ages, the town of Torroella de Montgrí was open to the Mediterranean, inhabited by Christians, Jews and Muslims. Put on the headphones and hear about three historical figures living here in the 13th and 14th centuries.*

FILLS D'UN MATEIX MAR PEOPLES OF THE SAME SEA

Des del 1000 aC fins als nostres dies, els pobles mediterranis han transmès un flux incessant de persones, idees i mercaderies.

L'intercanvi ens ha enriquit i continua fent-ho. Tots som la suma d'un fenici, d'un grec, d'un romà, d'un àrab... i el procés continua.

•••••

There has been an incessant flux of persons, goods and ideas among the peoples of the Mediterranean from 1000 BC right up to the present day.

We have been enriched by this continuous stream of exchanges, receiving contributions from the Phoenicians, the Greeks, the Romans and the Arabs ... and the same process continues today.

El castell del Montgrí

El castell de Montgrí, va ser construït entre 1294 i 1301 pel rei de la corona catalanoaragonesa Jaume II. Els seus arquitectes, coneixedors de les construccions musulmanes, van erigir una fortalesa inspirada en les que havien vist a l'Orient.

Una de les tasques del museu és la preservació del patrimoni cultural del territori.

•••••

The Montgrí castle

The Montgrí castle was built by Jaume II, King of Aragon and Count of Barcelona, between 1294 and 1301. The architects were familiar with Islamic architecture and designed a fortress inspired by similar constructions they had seen in Eastern lands.

Conservation of our cultural heritage is one of the tasks of the museum.

MÚSICA MUSIC

La música viatja de boca a orella. Crea nous camins sonors gràcies als contactes establerts entre els pobles.

.....

Music travels from person to person, creating new sound paths through the contacts it makes among peoples.

LA MÚSICA A LA FEINA MUSIC AT WORK

- El cant i els instruments han acompanyat sovint el treball diari de la gent a la Mediterrània. Hi ha cançons per a les feines del camp, les de la vila i el mar. Podeu escoltar-ne les semblances i les diferències.

• • • • •

- Songs and instruments have often marked the rhythms of Mediterranean people as they work on the land, in the town and at sea. Listen out for the similarities and the differences.*

LA MÚSICA A LA VIDA DE LES PERSONES MUSIC IN THE LIVES OF PEOPLE

La música es fa present a la nostra vida des dels primers dies. Les cançons de bressol són un preludi de les cançons, tonades i melodies dels jocs d'infantesa.

• • • • •

Music is present in our life from the very first days. Lullabies give way to the tunes, songs and melodies of children's games.

Els gegants de Torroella

La música forma part indestriable de les festes al carrer, com altres elements populars. A Torroella de Montgrí, per exemple, els gegants han estat presents en aquests actes festius, com a mínim, des del segle XVII. Les talles que teniu al davant pertanyen al segle XIX. Són els pares dels gegants actuals de la vila.

•••••

Torroella de Montgrí's giant and giantess

Music is an integral part of our street festivals and other popular events. Torroella de Montgrí's giant and giantess have joined in the fun ever since the 17th century, or maybe even earlier. The figures you see here date from the 19th century and are the parents of today's giant and giantess.

LES MÚSIQUES DE LES NOSTRES VIDES *MUSIC IN OUR LIVES*

Cada generació té la seva banda sonora particular. Un conjunt de cançons i melodies vinculades a l'educació sentimental de cada persona. Si feu girar el dial de la ràdio, escoltareu tonades molt conegudes de la segona meitat del segle XX.

•••••

Each generation has its own particular sound track, a set of songs and melodies associated with our personal sentimental education. Turn the dial to hear some popular tunes of the second half of the 20th century.

LES SARDANES *SARDANA DANCING*

Al segle XIX, la sardana es va convertir en un ball de moda a l'Empordà. Torroella de Montgrí va ser-ne un dels focus originaris. El seu èxit entre els joves va dur a la creació de mètodes per ensenyar a ballar-la. Com que afavoria les relacions socials a la plaça i els espais públics, la sardana es va estendre amb rapidesa per tot Catalunya.

•••••

Sardana dancing became fashionable in Empordà County in the 19th century. Torroella de Montgrí was among the first towns to take up the idea and its success among young people led to methods being devised to teach people the dance steps. Sardana dancing encouraged socialising on the main squares of towns and villages and the dance soon spread all over Catalonia.

MEDITERRÀNIA, TERRA DE COBLES THE MEDITERRANEAN: A LAND OF COBLA BANDS

La cobla de sardanes

- La cobla actual consta d'un flabiol, un tamborí, dos tibles, dues tenores, dues trompetes, dos fiscorns, un trombó i un contrabaix. Si premeu els botons d'aquesta instal·lació coneixereu el so de cada instrument.

•••••

The cobla band

- Modern cobla bands consist of one flageolet, one tabor, two tible oboes, two tenora oboes, two trumpets, two flugelhorns, one trombone and one double bass. Press the buttons to hear the sound of each instrument.

Si entenem la cobla com un grup de persones que toquen plegats, a la Mediterrània trobem moltes representacions de cobles de músiques populars.

•••••

Popular music bands similar to our cobla are found all over the Mediterranean.

DIVERSITAT DIVERSITY

*Som els hereus d'un paisatge i d'una cultura mediterrànies on
conviu una gran diversitat de pobles.*

*La Mediterrània només serà possible si cadascuna d'aquestes
veus té el seu lloc i espai per viure i conviure.*

.....

*We are the heirs of a mediterranean landscape and culture shared
by a great diversity of peoples.*

*The mediterranean will only be possible if each of these voices
finds its own place and space to live together side by side.*

INSTRUMENTS PLURALS I DE DIÀLEG PLURAL INSTRUMENTS FOR DIALOGUE

- ☉ La gran família del Mare Nostrum s'expressa amb un mosaic de sons i ritmes. Aquests neixen dels cants de les gralles i les xeremies, les flautes i els flabiols, les cornamuses, els clarinets o els instruments de percussió... la seva música ens convida a participar a la gran festa del diàleg, de la col·laboració i la solidaritat entre cultures.

• • • • •

- ☉ *The Mare Nostrum family is expressed in a mosaic of sounds and rhythms, with flutes and whistles, clarinets and flageolets, drums and bagpipes all inviting us to join the festival of dialogue, collaboration and solidarity between cultures.*

MEMBRES D'UNA GRAN FAMÍLIA MEMBERS OF ONE BIG FAMILY

- ☞ Els instruments i la música són un llenguatge de comunicació universal. Entre una gralla catalana, un mesmar de Jordània i una gaita d'Algèria trobarem molt poques diferències. Aquest parentiu es fa evident en molts altres casos.

.....

- ☞ *Music and instruments are the language of universal communication, with little difference between a Catalan gralla, a Jordanian mizmar and an Algerian bagpipe. Other similarities are found all over the Mediterranean area.*

AUDIOVISUAL: REALITAT MEDITERRÀNIA

AUDIOVISUAL: THE MEDITERRANEAN REALITY

L'audiovisual reforça les idees principals del museu. El seu guió és d'Agustí Espriu. Rere la concatenació d'escenes, musicades per Jordi Molina, hi ha una aposta ferma pels valors de la tolerància, la pau i la comunicació. Tres condicions indispensables si volem construir en aquest territori un espai comú que sigui més just, més equitatiu i presidit pel caliu humà.

.....

The audiovisual by Agustí Espriu, with music by Jordi Molina, reinforces the underlying ideas of this museum. The images send out a clear message of the need for tolerance, peace and communication to make this area a shared space of justice, equality and human warmth.

EL MEDITERRANI, UN PAISATGE ÍNTIM I ENLLUERNADOR

THE MEDITERRANEAN, A DAZZLING, INTIMATE LANDSCAPE

El magnífic mapa de la Mediterrània del jueu mallorquí Abraham Cresques (1375), símbol d'entesa entre jueus, cristians i musulmans, ens introdueix al paisatge mediterrani.

Partint del massís del Montgrí amb les Medes al fons, viatgem a la mallorquina serra de Tramuntana, al delta del Roine, a les illes gregues, al paisatge suau de la Toscana, a les boscuries muntanyoses del Líban, als volcans de Sicília, als paisatges clars del Magrib... que ens donen una idea de la gran varietat i riquesa de la geografia mediterrània, amarada de llum i de color.

Figueres de moro i atzavares, fonoll i romaní a les penyes de la Costa Brava i al litoral de Líbia; vinyes i oliveres al Penedès i Grècia; camps de tarongers a València i a Tunísia; sureres a l'Empordà i a la costa turca... remarquen l'essència comuna més íntima i genuïna dels entorns del nostre mar. Perduts en aquest paisatge, poblets emblanquinats a Eivissa, Corfú, Tunísia ens parlen d'una arquitectura popular compartida d'arrels ancestrals.

Músics de les diverses contrades, amb els seus instruments característics, inicien la "simfonia mediterrània", amb melodies separades que s'aniran entrellaçant progressivament.

Enmig d'aquesta bellesa, la desferra d'un buc mercant abandonat a la platja d'un penya-segat, una marea negra a prop de Gènova, abocaments de residus al mar, restes industrials al fons marí ens adverteixen del perill de degradació de la Mediterrània i dels indrets que l'envolten.

Incendis forestals a Grècia i al cap de Creus, terres ermes i esquarterades a Líbia, rius eixuts al sud d'Espanya i a Turquia són un exponent de la progressiva desertització. Regadius pel sistema gota a gota a Israel, persones i camells entorn d'una font o d'un pou en una zona desèrtica del nord d'Àfrica ens recorden la importància de l'aigua.

The magnificent map of the Mediterranean drawn in 1375 by the Mallorcan Jew Abraham Cresques, a symbol of understanding between Jews, Christians and Muslims, will be our introduction to the Mediterranean landscape.

Starting out from the Montgrí massif with the Medes in the background, we will travel to the Tramuntana mountain range in Mallorca, the delta of the Rhone, the Greek islands, the rolling meadows of Tuscany, the wooded hills of Lebanon, the volcanoes of Sicily, the sun-baked plains of the Maghreb and all of these will give us an idea of the great variety and wealth of the Mediterranean geography, bathed in light and colour.

Prickly pear and agave, fennel and rosemary, on the cliffs of the Costa Brava and on the coast of Libya, vines and olive trees in the Penedès and in Greece, orange orchards in Valencia and in Tunisia, cork oaks in the Empordà and on the Turkish coast will highlight the most intimate, genuine, common essence of the places surrounding our sea. Hidden away in this landscape, whitewashed villages in Eivissa, Corfu or Tunisia will reveal to us a shared popular architecture with age-old roots.

The side screens will occasionally show musicians from the various regions with their characteristic instruments, who will perform for us a 'Mediterranean symphony' with separate melodies that will progressively interlace.

Amid this beauty, the wreck of a merchant ship abandoned on a beach beneath a cliff, a black tide near Genoa, dumping of rubbish into the sea, industrial waste on the seabed and other blights warn us of the danger of degradation of the Mediterranean and its surrounding areas.

Forest fires in Greece and on the Cap de Creus, sun-cracked barren lands in Libya, dry riverbeds in the south of Spain and in Turkey, are just some examples of a continuous process of desertisation. Drip irrigation systems in Israel, people and camels standing by a well or a spring in a desert area in north Africa, remind us of the importance of water.

EL MEDITERRANI, UNA CULTURA ANCESTRAL THE MEDITERRANEAN: AN ANCESTRAL CULTURE

De les roques del desert passem a la pedra treballada per l'home. Integrats en el paisatge, megàl-lits a Sardenya i a l'Empordà, talaiots i taules a Menorca i a Malta, ruïnes a Knossos i Egipte, restes gregues i romanes a Empúries, al cap Súnion, a la costa turca de l'Egeu i a Tunísia ens parlen d'una cultura comuna que ve de lluny. El fòrum de Roma, lloc d'encontre i de mercat, és el paradigma d'aquesta vida mediterrània a l'aire lliure, de comunicació i d'intercanvi, feta a la mesura de l'home.

Per efectes d'encadenat, aquestes ruïnes solitàries es transformen en carrers i mercats bulliciosos i acolorits a Nàpols, a Meknes, a Torroella de Montgrí, a Istanbul, a Alger, amb marxants de bestiar, xerraires de fira, joglars i saltimbanquis, narradors de contes, músics i venedors ambulants...

Una cobla d'instrumentistes turcs ens convida a la dansa a plaça al so dels tambors. La responen una xaranga a la Provença, una cobla algeriana amb darbuka, gaita, guembri i tamborils, una cobla de sardanes, una cobla grega de syrtos, ball circular com la sardana, la dansa típica de Creta, també en cercle, els dervitxs. Aviat s'afegeixen a la festa curses de cavalls a Siena i a Tunísia, el carnaval de Venècia, gegants i diables a Catalunya, festes del foc a Turquia, falles a València, en un esclat enlluernador que ens evoca el culte al sol.

Captaires, tolits, indigents, presents en places i carrers, tant del nord com del sud del Mediterrani, serveixen de contrapartida a aquest devesall lluminós i ens recorden una de les permanents cares fosques de la nostra civilització.

Després de la festa, la serenor mediterrània es mostra en les apacibles converses als cafès de Tànger o de la Dalmàcia, a les tertúlies de carrer tot prenent la fresca a Menorca i a Antioquia, al taller artesanal a Rodes o al Marroc, als banys de Turquia o del Caire, o en els sopars estivals de carrer al Llenguadoc, a l'Empordà, o a la costa libanesa. Complementant aquest aspecte col·lectiu, rostres de gent ben diversa per edat i origen ens fan veure que no som tan diferents i ens donen una dimensió de profunditat i caliu humà, que de vegades la civilització moderna ha perdut.

From the rocks of the desert we move to stone worked by man. Integrated into the landscape, megaliths in Sardinia and in the Empordà, talaiots and taules in Menorca and in Malta, ruins at Knossos and in Egypt, Greek and Roman remains at Empúries, at Cape Sunion, on the Turkish coast of the Aegean and in Tunisia, all speak to us of a common culture that reaches far back in time. The forum of Rome, a market and meeting place, is the paradigm of this open-air Mediterranean life of communication and exchange, made to the measure of man.

One by one, these solitary ruins turn into bustling streets and colourful markets in Naples, in Meknès, in Torroella de Montgrí, in Istanbul, in Algiers, with sheep merchants, charlatans, jugglers and tumblers, storytellers, musicians and hawkers.

A group of Turkish musicians invite us to dance in the square to the sound of the drums. They are answered by a brass band from Provence, an Algerian group with darbuka, bagpipes, guembri and tambourines, a sardana band, a Cretan group playing the syrtos (a circle dance like the sardana), and, also dancing in circles, the dervishes. The festivities soon incorporate horse races in Siena and Tunisia, the carnival of Venice, giant and demon figures in Catalonia, fire festivities in Turkey, and the falles in Valencia, in a blinding flash that evokes the cult of the sun.

Beggars, cripples, paupers, ever-present in squares and streets in both the north and south of the Mediterranean, serve as the counterpoint to this dazzling eruption of life and remind us of one of the perennial dark sides of our civilisation.

After the festivity, the tranquillity of the Mediterranean is felt in the quiet conversations in the cafés of Tangier or Dalmatia, in the chats of neighbours sitting in cool evening streets in Menorca and Antiochia, in craftsmen's workshops in Rhodes or Morocco, in the baths of Turkey or Cairo, or in evening meals in the streets of the Llenguadoc, the Empordà or the coast of Lebanon. Complementing this collective spectacle, interspersed on the side screens, faces of people of various ages and origins will show us that we are not so different, and will convey to us a dimension of depth and human warmth that in many respects modern civilisation has lost.

LA DIVERSITAT DIVERSITY

El cant del muetzî dalt del minaret i la Gran Mesquita Blava d'Istambul ens introdueixen a la civilització islàmica; les campanes, la catedral de Florència, la catedral del patriarca d'Atenes i els monestirs penjants de Meteora són els símbols del cristianisme en els seus vessants catòlic i ortodox; la gran sinagoga de Jerusalem és la representació del judaisme. La sobrietat de la pregària i la lectura de l'Alcorà a la mesquita, la fastuositat d'una cerimònia ortodoxa, les processons tant cristianes (Andalusia, Grècia) com musulmanes (Turquia), jueus pregant al mur de les lamentacions de Jerusalem ens exemplifiquen la diversitat i les semblances de les tres religions monoteïstes.

Ciutats com Venècia, Tel Aviv i Alexandria amb el seus monuments i carrers fastuosos i els seus barris marginals i bosses de pobresa ens donen la dimensió civil i contradictòria d'aquestes tres cultures.

Castells catalans com el del Montgrí, forteses turques i kasbes al Marroc ens recorden els enfrontaments bèl·lics. La bella ciutat emmurallada de Dubrovnik amb les ferides de la guerra encara sagnants ens obren pas a les recents guerres ètniques i religioses.

Pobles derruïts als Balcans, les forces sirianes al sud del Líban, les forces de l'ONU guardant la frontera entre grecs i turcs a Xipre, un atemptat terrorista a Israel, tancs israelians massacrant una població Palestina, l'enterrament de víctimes del terrorisme fonamentalista a Algèria, cementiris i mutilats de guerra, ens fan palesa l'absurda realitat dels enfrontaments armats en l'oasi mediterrani. Entorn d'aquestes imatges, els rostres serens de l'apartat anterior hauran deixat pas a expressions d'odi, de dolor i tristesa.

Dos indrets considerats sagrats per totes tres religions: la muntanya del Sinai i la ciutat de Jerusalem plena d'esglésies, de mesquites i de sinagogues, i un acte amb participació de membres de les tres creences ens desvetllen una llunyana esperança de pau.

The call of the muezzin from the top of the minaret and the great Blue Mosque of Istanbul introduce us to Islamic civilisation; the bells, the cathedral of Florence, the cathedral of the Patriarch of Athens and the clifftop monasteries of Meteora are the symbols of Christianity in its Catholic and Orthodox variants; the great synagogue of Jerusalem is the representation of Judaism. The sobriety of prayer and the reading of the Qur'an in the mosque, the pomp and splendour of an Orthodox ceremony, Christian processions in Andalusia and Greece and Muslim processions in Turkey, Jews praying at the Wailing Wall in Jerusalem, demonstrate the diversity and similarities of the three monotheistic religions.

Cities like Venice, Tel Aviv and Alexandria, with their monuments and opulent streets, but also with their marginal neighbourhoods and pockets of poverty, show us the contradictory civil dimension of these three cultures.

The catalan castle of the Montgrí, Turkish fortresses and Moroccan kasbahs recall the battles of the past. The beautiful walled city of Dubrovnik, with its war wounds still bleeding, reminds us of recent ethnic and religious wars.

Ruined villages in the Balkans, Syrian troops in the south of Lebanon, UN forces guarding the frontier between Greeks and Turks in Cyprus, a terrorist attack in Israel, Israeli tanks massacring a Palestinian village, a funeral for victims of fundamentalist terrorism in Algeria, cemeteries and war casualties, reveal to us the absurd reality of armed conflicts in the Mediterranean oasis. Alongside these pictures, the serene faces of the previous section have now given way to expressions of hatred, suffering and sorrow.

Two places held as sacred by all three religions: Mount Sinai and the city of Jerusalem, teeming with churches, mosques and synagogues, and a ceremony conducted with members of all three faiths show us a faint glimmer of hope for peace.

EL MEDITERRANI, PONT DE DIÀLEG

THE MEDITERRANEAN, A POINT OF DIALOGUE

Malgrat tot, el mar continua essent una gran via d'intercanvi i d'apropament dels pobles i és creuat per vaixells que fan d'enllaç comercial i humà entre els indrets més allunyats, ens els acosten i també ens fan patents els grans contrastos.

Un vaixell mercant transportant cotxes encadena amb un vaixell carregat de refugiats albanesos a les costes d'Itàlia. Un iot d'esbarjo en creuer per l'Adriàtic encadena amb una pastera d'immigrants magribins en un mar encrespat. Una platja lluminosa enmig d'espadats, plena de banyistes, encadena amb una altra platja prop de l'Estret amb cadàvers coberts amb mantes.

Turistes europeus rebent explicacions d'un guia àrab prop d'un monument islàmic, libanesos i europeus conversant animadament en una terrassa d'un cafè de Beirut, nens europeus i àrabs jugant en una escola, ens donen la idea que és possible una entesa entre les diverses cultures i de l'enriquiment mutu que això suposa.

La màgia de la melodia una mà maquillada amb henna d'una dona magribina, una mà carregada de braçalets d'una dona grega, una mà amb un anell de l'estrella de David i una mà d'una europea occidental s'enllacen i es fonen entre elles.

In spite of everything, the sea continues to be a vast thoroughfare of meeting and exchange between peoples, crossed by ships that provide commercial and human links between the most remote places, bringing them closer to us and showing us their great contrasts.

A merchant ship carrying cars gives way to a ship crammed with Albanian refugees off the coast of Italy. A yacht cruising the Adriatic gives way to a small boat smuggling Maghrebi immigrants across a rough sea. A sunlit beach between cliffs, crowded with bathers, gives way to another beach, close to the Strait of Gibraltar, strewn with dead bodies covered with blankets.

European tourists listening to an Arabic guide in front of an Islamic monument, Lebanese and European people chatting excitedly on a café terrace in Beirut, European and Arabic children playing in a school show us the possibility of understanding between the various cultures and the mutual enrichment it signifies.

Through the magic of the melody, the henna-painted hand of a Maghrebi woman, the bracelet-adorned hand of a Greek woman, a hand with a star-of-David ring and the hand of a Western European woman intertwine and dissolve into each other.

CAN QUINTANA, UN CASAL AMB HISTÒRIA

El museu està ubicat a Can Quintana, un dels casals històrics més destacats de la vila de Torroella de Montgrí. L'edifici, construït sense fonaments, conserva elements ornamentals de pedra i de forja de ferro a la façana del carrer d'Ullà, que remunten la seva història fins als segles XVI i XVI.

El casal va ser la residència familiar dels Quintana, una família benestant de propietaris vinculats a l'agricultura, al comerç i als oficis liberals. La finca ocupa tota una illa de carrers. En els seus orígens, el pati constituïa l'era d'un mas situat a dintre de les muralles de Torroella. Un mas a dins la vila.

Al segle XIX, una gran reforma va convertir el primer pis en una residència nobiliària. D'aquest moment són les restes pictòriques i la sala noble, ricament decorada, que es poden veure al llarg de la visita.

Entre 1907 i 1908, l'arquitecte gironí Rafel Masó va fer la darrera gran reforma de l'edifici.

HISTORY OF CAN QUINTANA

The museum is situated in Can Quintana, one of the most outstanding noble houses in Torroella de Montgrí. The building is constructed upon shallow foundations and on the main façade we can still see ornamental stone and wrought iron features dating from the 16th and 17th centuries.

Can Quintana was the residence of the well-to-do Quintana family, who had financial interests in agriculture, commerce and the liberal professions. It was originally a farmhouse with a threshing-ground on the site of today's courtyard, and was situated within the walled town of Torroella. The house and courtyard now occupy a whole block of today's modern town.

The first floor of the farmhouse was hugely refurbished and turned into a noble residence in the 19th century. The pictorial remains and richly decorated noble chamber all date from this period.

Girona architect Rafael Masó supervised the last major refurbishment of the building in 1907-1908.

Albert de Quintana i Combis

(Torroella de Montgrí, 1834 - Girona, 1907), poeta destacat de la Renaixença catalana i polític d'idees liberals, va ser una de les figures més destacades de la família i que més va contribuir a ennoblir la casa tal com la coneixem avui.

El pati

L'antic jardí romàntic de la finca s'ha convertit en un recer espaiós. L'escalinata, construïda a principis del segle XX per l'arquitecte gironí Rafel Masó, i les palmeres li donen una singularitat molt especial.

•••••

Albert de Quintana i Combis

(Torroella de Montgrí, 1834 - Girona, 1907) was a liberal politician and noteworthy poet of the Catalan artistic and literary Renaixença. An outstanding member of the Quintana family, he contributed most to embellishing the house as we know it today.

Courtyard

The former romantic garden has been turned into a spacious walled courtyard, unusually endowed with palm trees and the wide staircase designed by Rafael Masó in the early 20th century.

El rebedor i la llar de foc

A l'antic rebedor de la casa, al primer pis, s'hi conserven el sostre original amb enteixinat de fusta i la llar de foc, obra de l'arquitecte Rafael Masó.

La premsa

Aquesta premsa, datada l'any 1702, és un testimoni del treball de l'oli i del vi de la família.

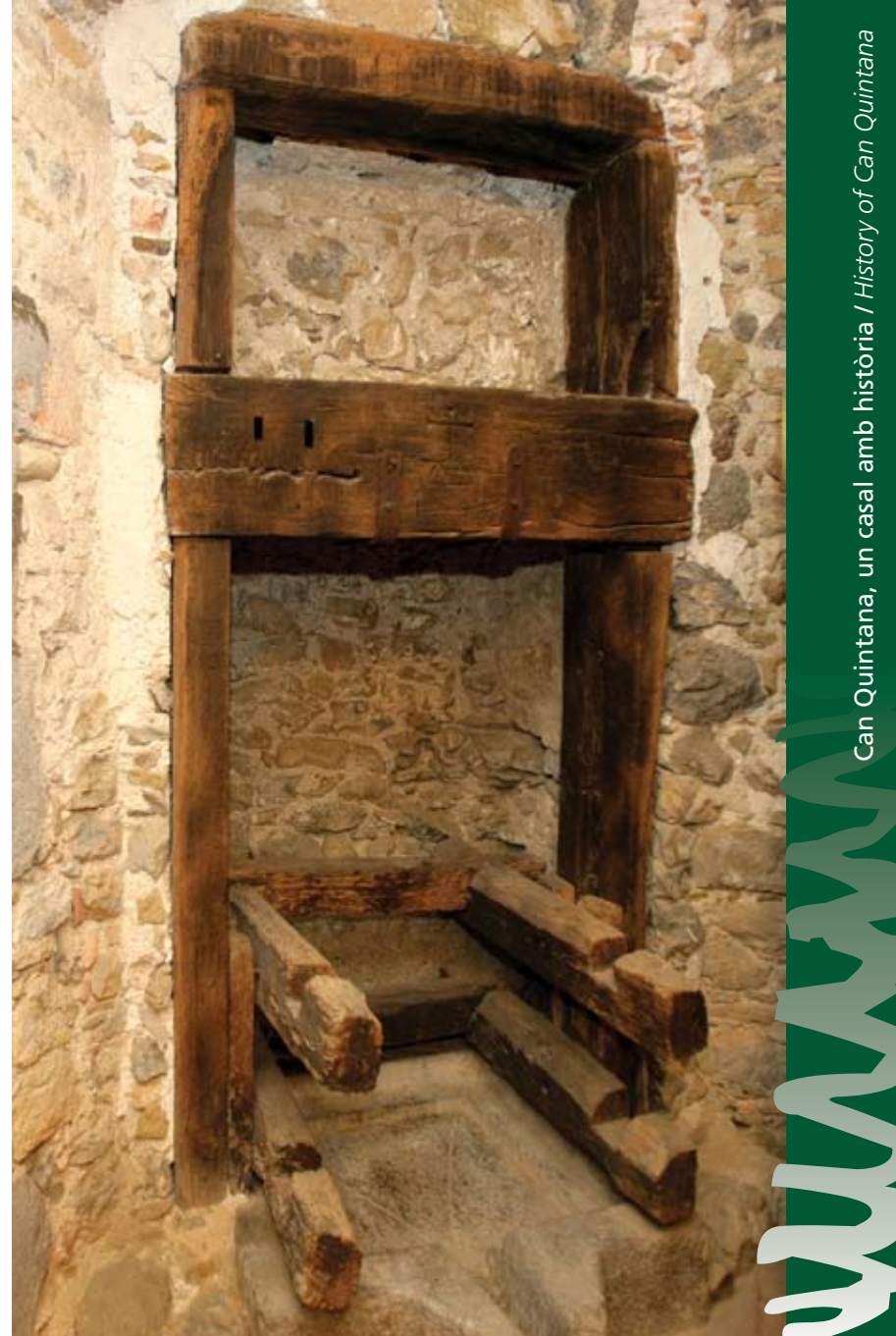
•••••

Reception room and fireplace

The original wood-panelled ceiling and fireplace designed by Rafael Masó can still be seen in the former reception room on the first floor of the building.

Press

The old press, dating from 1702, bears witness to former oil and wine production.

SERVEIS DEL MUSEU

- Exposició estable sobre territori i música Mediterrània
- Exposicions temporals
- Centre d'Interpretació del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter
- Oficina de Turisme de Torroella de Montgrí
- Agenda d'activitats
- Centre de Documentació del Montgrí les illes Medes i el Baix Ter
- Càtedra d'Ecosistemes Litorals Mediterranis
- Activitats educatives
- Visites comentades
- Botiga

Entra a: / Log on to:

www.museudelamediterrania.org

En només un clic podràs conèixer l'activitat del museu al llarg de l'any
For our annual programme of events and activities

MUSEUM SERVICES

- *Permanent exhibition about the Mediterranean*
- *Temporary exhibitions*
- *Interpretation centre of Montgrí, Medes Islands and Bass Ter plain*
- *Tourism office*
- *Cultural activities agenda*
- *Documentary Centre of the Montgrí Massif, Medes Islands and Baix Ter Plain*
- *Càtedra d'Ecosistemes litorals Mediterranis*
- *Didactic school activities*
- *Guided visits*
- *Shop*

Edita:

Museu de la Mediterrània

Coordinació:

Antoni Roviras

Sònia Urrutia

Textos:

Sebastià Roig

Disseny gràfic:

Roser Bona, Idea House

Fotografia:

Toni León

Impressió:

Impremta Aubert

Dipòsit legal:

GI-30-2010

ISSN :

2013-5939

Amb el suport de:

**Ajuntament de
Torroella de Montgrí**

**Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació**

Diputació de Girona

221 MUNICIPIS

ITISA
Garantia de qualitat

1a EDICIÓ MAIG 2010

